

KOR ÉS BORKÓSTOLÓ TIFFÁN EDÉVEL...

JÓ SZÍVVEL, ŐSZINTE NYITOTTSÁGGAL INVITÁLTA ÉRDEKLŐDŐ PÁROSUNKAT TIFFÁN EDE VILLÁNYI CSALÁDI PINCÉSZETÉNEK EMELETI KÓSTOLÓ TERMÉBE, AHONNAN TALÁN A LEGCSODÁLATOSABB, MEGETTŐBB A KILÁTÁS VILLÁNY DÉLI SZŐLŐTERÜLETEIRE.

Mindezt nap, mint nap látni amolyan észrevétlen lélekcsiszoló lehet az itt lakó számára, az alkalmanként érkező idegent pedig azonnal rabul ejti. Korosztályát tekintve nem nagyon „messze” egymástól ezen a délelőttön két pályatárs beszélgetett: a legkiválóbb magyar borászok egyike és **Gombás András** budapesti vendéglős, aki elsősorban **Tiffán Edéhez** kötődő emberi motívumok miatt jött látogatóba legdélebbi borvidékünkre.

Utaltunk rá, hogy vendéglátónk gazdag pályafutása során nem tétlenkedett, az eredmény sem maradt el, ami kitűnő borok, évjáratok formájában évről-évre megújulva mutatta fel kvalitásait, de a kiemelkedő hivatalos elismerések, díjak sem adhatnának okot a szerénységre. Ám a Tiffán család vendégfogadói, szakmai értékrendje egy latin mondás szerint így foglalható össze: **szerecsd, ahol élsz, legyen erőd megmutatni ezt másoknak is, így lesz teljesebb a harmónia.**

– Bizony nem most találkozunk először, hiszen kitűnő vendéglősként már a kezdetektől avatott közvetítője vagy borainknak, így akár üzletinek is nevezhetném ezt a kapcsolatot, de inkább én is elsősorban emberinek mondom – indítja díszkurzusunkat Tiffán Ede, aki 76 évesen mind a mai napig korához egyáltalán nem illő aktivitással részt vesz a családi vállalkozás bizonyos munkálataiban. – Jól emlékszem, hogy egy közös barátunkat – akit egy fontos minisztérium élére jelölt akkori miniszterelnöke – a Te vendéglődben, a Gombás Étteremben köszöntöttünk egy népes vacsora keretében.

A jeles borász – mögötte az első nagy nemzetközi díj

Gombás András picit elgondolkodva szintén múltidézésbe fog: 2001-ben a Duna Palotában rendezett egyik programon Tiffán Ede őszinte örömmel köszöntötte családjá körében, két kisebb gyermekével is kedvesen elbeszélgettek. Ez az őszinte, emberi nyitottság, érdeklődés azon nyomban lenyűgözte.

– Minek tagadnám, vendéglősként, ha úgy tetszik gasztronómusként, a bor megismertetésében fontos szerepet vállalunk – jegyzi meg mintegy témafelvezetésképpen András. – Mi valóban minőséget szeretnénk felmutatni a gasztronómia éttermi színpadán, nem pedig mennyiséget. Ezért is fontos, hogy egy-egy vendéglő, étterem miképpen alakítja ki borkínálatát. Ez egyfajta orientáció a vendég számára, minden bizonnyal visszajelzés a borásznak. A magam részéről csak tisztelettel beszélhetek díjaidról, egy nagy ívű pályafutást jelölnek, de számomra talán az a legnagyobb értéke a mai találkozásunknak, hogy két őszinte ember cserélhet gondolatokat.

– Jólesnek ezek a szavak és úgy gondolom az elismerések mögött valóban tartalom van, de csak az érmek fényében „sütkérezni” nem elegendő az emberi értékek kiteljesedéséhez – válaszol őszintén a villányi borász etalon. – 1965-ben végeztem a kertészeti főiskolán, most Szent István, de neveztek Corvinus Egyetemnek, a Tiffán családnév 10 generációra visszamenően jelöli a borász múltunkat. Amikor először adták ki az Év Borásza díjat, már aktívan dolgoztam a helyi állami gazdaságban, 17 évet, 10 esztendő pedig a villányi szövetkezetben. Egy kitűnő borommal az akkori legrangosabb angliai nemzetközi borversenyen szereztem aranyérmet és ez akkor a magyar bornak is méltó hírverése volt. Szép emlék, de őszintén szólva az ember inkább arra törek-

Nagyapa és unokája, ifj. Tiffán Zsolt

Pillanat a kóstolóból

szik, hogy újabb és újabb eredményeket érjen el. Nagy tényező az idő a borászok életében, évtizedekben gondolkodunk és a megfelelő szaktudás, elkötelezettség mellett harmóniában kell lenni a természettel. Visszatérve ama első díjazásomra, akkoriban még a Hét Borbírák Rendje jeles tagságának szavazata alapján érdemltem ki. 1999-ben pedig az első Orbán-kormány idején a Magyar Köztársaság Tiszti Keresztjét vehettem át. Ennek is lassan 20 éve...

Bizony évtizedeket sűrítjük pár órában ezen az oldott találkozáson, így elkerülhetetlen, hogy ne beszéljünk a Tiffán család egyszerűen tisztelni és csodálni való nemzedéki elhivatottságáról:

– Igen, amikor az ember teszi a dolgát a legaktívabb időszakában és persze később is, gondol őseire, a múltra és arra, hogy egy ilyen mély gyökerű tradíciót folytatni kell – mondja Tiffán Ede. – A munka mellett persze arra is fordítottam erőt és energiát, hogy társadalmi, szakmai feladatokat is ellássak. Említhetem a **Villányi Borút Egyesület** létrehozását, **hegyközségi elnöki munkámat** vagy a **Pannon Borműves Céh** alapítását. Ám 1995-től **Zsolt fiam** megjelenésével folytatódhatott a tradícióépítés. Szakképzett borász lett, de valójában már 1991-től jegyezzük vállalkozásunkat „**Tiffán Ede és Zsolt Pincészet néven**”. **Pincemesterként és marketing területek szakavatott értőjeként tette a dolgát**, ám 9 éve politikus lett, egészen pontosan szakpolitikus, aki egyebek mellett országnrészt vállalt társaival a II. Hegyközségi Törvény kidolgozásában és elfogadásában. Képviselőként ő alakította ki, állította össze az Ős Dráva Programot, amelynek megvalósítása remélhetően hamarosan megindul. És ami nagyon fontos a mi családnak életében – elődöket is és persze a jelent is figyelembe véve – az a fontos momentum, hogy unokám, a most

26 éves ifj. Tiffán Zsolt az idei esztendő januárja óta a családi vállalkozás motorja, ha úgy tetszik arca lett. Rendesen beosztotta az idejét, már ami a szakmai tudományok elsajátítását jelenti: a **Corvinus Egyetemen szerzett diplomája után mesterképzésen vett részt**, mégpedig a legrangosabb európai kurzuson, ennek keretében járhatott tanulmányúton Németországban, Kaliforniában, Új-Zélandon praktizált, majd mindennek megkoronázásaképpen bejutott a legrangosabb francia egyetem mesterkurzusára, ahol szintén diplomát szerzett. Tudod András, az jelentette számomra a legnagyobb boldogságot, hogy logikusnak tűnő felvetésemre – „most már előttem a világ, lehetsz bárhová többszörös

fizetésért!” – határozottan azt válaszolta, hogy ő itthon akar maradni! Való igaz: génjeiben őrzi, képviseli családnunk igazi ősi magyar „röghöz kötöttségét”!

Még azt is elmeséli vendéglátónk, hogy a pincészet, a hozzátartozó szőlészeti, kertészeti munkálatok és persze a panzió irányítását is felügyelő nagypapa, hogy **Balázs unokája pedig a Villányi Borászati Szakközépiskola** elvégzése után, nemrégiben **egy évet Kaliforniában töltött** és ő is beállt a sorba- egészen pontosan a családi kötelékbe.

Másféle látásmód

Hogy fontos az egyes generációk korábbihoz képest számított látásmódjára odafigyelni, arra egyetlen és mindenképpen fontos üzeneteket hordozó példával szolgál Tiffán Ede. Zsolt unokája azt mondta, hogy a különböző rangos nemzetközi nagy borászati versenyekre nem a már darabszámban kifutó sikeres évjáratokkal kell benevezni, hanem ismeretlenekkel! Persze csakis olyan borokkal, amelyek már a kezdetekkor megmutatják kvalitásaikat. Ezt el kell döntenie a borásznak és vállalnia kell így is a megméretést. És bizony a siker Zsoltot igazolta, mert ezen a tavaszon négy nemzetközi borversenyre is elküldött, nemzetközi rivaldafényre alkalmasnak vélt borokat, és egy híján mindenhol aranyérmert hódított el. Ez a bor egy 2015-ös Grande Selection. Következtetésképpen a bor karrierje még csak ezután indulhat el, kétségkívül jó ajánlólevéllel és gazdag raktárkészlettel...

Közben sétát teszünk a Tiffán borászati birodalomban, a délelőtti melegben megpihenve a vadszőlőkkel beárnyékolta tágas teraszon, majd a kóstoló teremben – immáron borokkal gazdagított poharakkal a kezünkben. Még oldottabb a hangulat, emlékeket idéznek, például a legendás **”Gundel Vacsorákról,”** ahol hosszú évekig remek fóruma volt a minőségi boroknak és találkozhatott borász és vendéglős. Felidéződik a közös barát, **Jakabfy László** gasztronómus, nagy tekintélyű vendéglős emléke, aki egy esztendeje távozott közülünk. A rendszerváltás előtti idők is megidéződnek, ki-ki a maga területén már akkor is megpróbálta felmutatni a minőséget – kevéssé sikerrel. Erre egyetlen példát mindjárt meg is említhetünk, amit Tiffán Ede mesél el mosoly kíséretében. Még szövetkezeti korszakában egy 1983-as Cabernet Franc kitűnő minőségű borokat mutatott fel és az akkori főnökei azt mondták, hogy ezt igazi értékén próbálja a piacon el is adni. Ennek megfelelő árat jelölt meg, majd behívták az Árhivatalba, ahol egy elvtárs fogadta, azzal, hogy mi az oka annak, hogy a Villányi Állami Gazdaság által piacon lévő Cabernet Franc jóval olcsóbban kapható. A válasz az volt, hogy talán a minőség miatt... A hatalom ellenválasza pedig ez volt: „ki kérte meg magát, hogy nagyobb minőséget produkáljon?!”

A jelen hétköznapjaira kicsit visszatérve, megtudhattuk, hogy Tiffán Ede a villányi eredetvédelmi bizottság tagjaként még most is szívesen részt vállal a közösségi munkából. Felkérésre szívesen tart magyar és német nyelven kóstolókat akár 4 fős csoport számára is, unokája Zsolt természetesen kitűnően beszél angolul, így ő is értőn és örömmel vállalja a Tiffán borok népszerűsítését. Augusztus közepén megkezdtek a szüretet az Oportóval már készen vannak, való igaz a természet hetek előbbre jár.

Jó érzésekkel búcsúzunk attól az embertől, aki – bár a legelején azt írtuk, hogy talán még a díjaknál is fontosabbak az emberi motívumok – ebben az esztendőben elsőként vehette át a Magyar Bor Akadémia újonnan alapított Életmű Díját. Erre utalóan kedves házigazdánk volt olyan őszinte, hogy bevallja: nem számított rá, de gyönyörű befejezésnek tekinti a lassan-lassan lezáruló pályafutását.

Kiss Dezső Péter